

† Δὲν ἐστὶν ἀποστολή ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου Κωνσταντίνου ἀπὸ τῆς 17ης 1906
ἀποστολὴ ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου Κωνσταντίνου ἀπὸ τῆς 17ης 1906

λίαν ἡμῖν πεφιλημένε κύριε Κ.Μ. Ἀποστολίδη, ἐκ ψυχῆς εὐχόμεθα ὑμῖν,

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 19ης Ἰουλίου ὑμετέραν ἐπιστολὴν καὶ σφόδρα ἐχάρημεν πληροφορηθέντες τὰ καθ' ὑμᾶς. Ἡ συγκίνησις ἡμῶν ἐπὶ τῇ λήψει τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς ἐκ τῆς ἀγαπητῆς ἡμῖν Φιλιππουπόλεως, τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐν ἣ ἐζήσαμεν ἐπὶ 24 ὀλόκληρα ἔτη καὶ τὴν ὁποῖαν κυριολεκτικῶς ἐλατρεύσαμεν, ὑπῆρξε βαθεῖα καὶ μεγάλη. Ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν θερμῶς καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας.

Τὸ λαμπρὸν συγγραφικὸν ὑμῶν ἔργον ὑπὲρ τῆς ἀγαπητῆς ἡμῖν πόλεως παρακολουθοῦμεν μετὰ συγκινήσεως καὶ συγχάρομεν ὑμῖν ἐγκαρδίως ἐπὶ τούτῳ. Διὰ τοῦ γλαφυροῦ καὶ ἀριστατεχνικοῦ καλάμου ὑμῶν διεσώσατε πολυτίμους εἰδήσεις, δι' ἃς μίαν ἡμέραν ἡ ἱστορία θὰ εὐγνωμονῇ ὑμῖν. Πιστεύομεν ὅτι τὸ νέον ὑμῶν ἔργον θὰ ᾖ ἐπίσης ἀριστοτεχνικόν, ὡς τὰ μέχρι τοῦδε, τὰ ὅποια ἅπαντα ἔχομεν.

Τὴν φωτογραφίαν ἡμῶν ἀπεστείλαμεν καὶ θὰ ἔλαβεν ἤδη αὐτὴν ὁ κύριος Α. Γκιουμουσερδάνης. Ἐπίσης θέλομεν ἀποστείλῃ σήμερον-αὔριον καὶ τὴν τοῦ ἡμετέρου ἀλησμονήτου θείου Γέροντος Φιλιππουπόλεως κυροῦ Φωτίου.

Ἐπιθυμοῦμεν σφόδρα νὰ πληροφορωῦμεθα τὰ καθ' ὑμᾶς καὶ τῆς ἀγαπητῆς Φιλιππουπόλεως. Ἐπίσης ἐπιθυμοῦμεν νὰ γνωρίσωμεν τοὺς λόγους, δι' οὓς μένετε ἔτι ἐκεῖ, ἐνῷ ἠδύνασθε ἔτι νὰ ὑπηρετήσητε τῷ Γένει διὰ τῆς σοφίας, τῆς πείρας καὶ τῆς ἀγάπης ὑμῶν πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τοῦ Γένους.

Ἐἰς τὰ ἔργα ὑμῶν ἀποδίδετε εἰς τὸν φίλον κ. Ζήσων Κατζηβασιλείου βιβλίον, ὅπερ εἶνε ἔργον ἡμῶν, ἀνωνύμως ἐκδοθέν ἐν Ἀθήναις. Ἐπίσης ἐν τῷ ὠραίῳ ἱστορικῷ περὶ Φιλιππουπόλεως ἄρθρῳ ὑμῶν ἐν τῇ Μ. Ἐγκυκλοπαιδείᾳ ἐναφέρετε ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς 16ης Ἰουλίου τοῦ 1906 δὲν εἶχον ἐναπομείνη ναοὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φιλιππουπόλεως. Ἡ πληροφορία αὕτη δὲν εἶνε

ἀκριβῆς. Ἐν Φιλιππουπόλει ὄντως τῇ 16ῃ Ἰουλίου κατελήφθησαν πάντες οἱ ἱεροὶ ἡμῶν ναοί, ἐκτὸς τοῦ ἰδιωτικοῦ ναΐσκου τοῦ Ἑλληνος ὑπηκόου Δ.Γ. Τσουκαλά, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ Φιλιππουπολίται ἐτέλουν τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα, συγκεντρωθέντος ἐν αὐτῷ τοῦ ἱεροῦ κλήρου Φιλιππουπόλεως.

Ἐν Στενημάχῳ ὅμως, Βοδενοῖς, Καβακλή, Ἁρναῖς, Δογάνογλου, Σιναπλή, Μικρῷ Μοναστηρίῳ, Μεγάλῳ Μοναστηρίῳ, Μουραδανλή, Μικρῷ Βογιαλικίῳ καὶ Μεγάλῳ Βογιαλικίῳ ὑπῆρχον ναοὶ μέχρι τῆς 24ης Ἰουνίου τοῦ 1914, ὅτε ὠδηγήθημεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, μετὰ δὲ τὴν ἀπέλασιν ἡμῶν καὶ τὴν ἀπέλασιν ὁλοκλήρου τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Χώρας, ἦτοί 148 ἱερέων, κατελήφθησαν καὶ οἱ ναοὶ οὗτοι. Ταῦτα πάντα ἱστορήσαμεν ἐν τῷ γνωστῷ ἐκ 500 σελίδων ἔργῳ ἡμῶν, ὅπερ ἀναφέρετε καὶ ὑμεῖς ἐν ταῖς πολυτίμοις ἱστορικαῖς συγγραφαῖς ὑμῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εὐλογοῦντες ὑμᾶς καὶ εὐχόμενοι ὑμῖν ὑγείαν καὶ πᾶν ἀγαθὸν, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης πολλῆς

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου 1934

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

AKADIMIA
95
πρωτοζαννιναπόλις Φώλιος